

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 9**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Yttrande.

Tack nu mycket för två bref, jag kan förstå, att du varit i riktigt bra humör dessa dagar, därför att du skrifver så vackert och lösligt stiel, eller har du bara fått en ny pennehuske.

Du har thurska den stora Leviastan hos dig, då jag skrifver detta, jag hoppas att du måtte härfja adjurät. Men hur tycker förstås att ^{allkvändla} inga kvinnor böra ha annat arbete än att beundra honom och hans verk, det är ju nog för dem. Men för lof att vara ful och trubblig och ointressant som jag för att få lof att arbeta. Men hur som helst, det vare mycket bra om han skulle att tycka om dig på det en sätta åtminstone, fast helst på både.

Jag skall nog skrifva på Jerusalem, men jag måste väl först sitta i ängst och fruktan i mitt soffhorn och fundera några veckor. Det är den tyngsta tiden i minnens något nummer i gång. Men ätte är jag rädd för att det icke skall gå. Jag tror inte heller att du är afundajult därför att du nu ville ha stiet på reklamen, det vill jag afven själv. Men på ett eller annat sätt kommer jag väl befrände igenom märka års kritik och sedan skall jag nödda mig in i folkskolans lärobok. Då på alla de som utklippt utade till att tagna sig, jag har även emot detta arbete varit en trygg karaktär. Eljest tycker jag naturligen att ni artister ha det för brokigt med all kritik. Gud eller god ständigt skola vi påminnas om vårt eget jag och på iveren. Jag blef emellertid mycket glad af Herrsche Dichtung, ty jag behöfde just en tydlig berättelse för att visa någon frust förbäggare som vi nu sprida ut på de arbeten för att bli först.

Jag blef allt förvånad, då du skref att storhetsvansinnigt märktes gennast efter minnesen, och det vet jag ju förstås att finna men det är hvad jag inte kan hära. Men nu börja vi tycka både Gerda och jag att minnen pryga och för kvarje gång vi se dem och vi börja på en oförblid öfver skapan. De äro

Man kan säga att det är en stor gärd -
man ser att det är en stor gärd -
man ser att det är en stor gärd -
man ser att det är en stor gärd -

nu som du t. ex. man mår af dem. I alla fall kan jag
inte begripa hur man Admetos kunde få en sådant inredning i
denna stad. Där finns massingstänger uppe vid taket och
hånga kaffor på för att ej spika i tapeterna, fönstren äro dubbla,
nu nitta i hela året om, men så finns det också vanliga
innanförstegen för de kallare månaderna. Den straffade sig också en
liten pistakalkong, som är ett par meters bred, och så lång att
den löper förbi fyra fönster. Alla möblerna som kan tas ut
där och pistas. Utan serveringarna finns det också ett litet
särskildt ställe. Vid spisen finns det betydelsefulla
apparater för att värma maten och allt utmärkt som tillåter
kan. Jag får nog göra serveringarna till jag förbrukare
funderar på att skapa en sång till Gennys, men jag får
jag se hur det går. Jag flyttar inte dit förrän i April, jag är
så glad nu därför att här är nu igen, då värmen är betyd
och vår nya Gennys stad. Det är manna, som ej vill ha an-
nat än ungdomarna, som ej ha några matar i från hanna.

Från Danmark hör jag inte ett ord eller ser en tidning. Det tyckes
vara fiasco där alldeles på en gång. Gute heller hör jag något från
utlandet. Det var mycket snällt af Warburgs att tala vid Brandes
men jag blev allt också rädd. Jag tycker att det är roligt att du
tror att jag kan hjälpa mig själv.

Ja inte vet jag just om Yär Klare hade något att göra med min
flyttning, jag tror väl dock inte att han intresserar sig för sådana små-
saker, men nog undrar jag hvad han förklarar med Warburgs. Så en-
dastigt att tänka att deras lifs strid just har kommit, då allt tycktes
vara bryt till rätta för dem. Men nog är det som om de vare ute
i något Guds ärende, ty de handla ej så att någon blott människor
kan begripa afsikten. Det förklarar mig som om Wierne tog Warburg
till råden för att få befalla öfver hans tidning, men nu har detta strömdet i
på Karls utmärklighet och han torde bli honom en farligare fiende än någon. Pet-
zius har väl också blifvit hans man för priset af aftonbladet, men Petzius
kommer i gråt med alla människor och snart kommer han nog att
Rånge väns är någon annan mot C.D.W. Du skall få se att denna med
all min slughet har kokat en skär soppa åt sig.